

האנפה

מעובד מתוך "ילדי טבע הדברים" גליון 63

אנפה ארוכת רגליים טיילה על שפת הנחל. במים הרדודים שטו להם דגים שמנים מן הסוג האהוב עליה ביותר, אבל האנפה לא הייתה רעבה באותו רגע, לכן לא טרחה לפתוח את מקורה החד ולשלות אותם מן המים. כעבור זמן-מה, כִּשְׁחֶשֶׁה האנפה ברעב קל, כבר הייתה להקת דגים אחרת לרגליה. היו אלה דגים בינוניים בגודלם, אבל לא טעימים במיוחד. 5 האנפה החליטה לחכות. "עוד מעט יגיעו בוודאי דגים טובים מהם, לא אֶטְרַח בשביל אלה," אמרה לעצמה. כעבור שעה קלה כבר הייתה האנפה רעבה כהוגן, אבל במים שחו רק דגים קטנטנים, מן הסוג הפשוט... "אלה אינם שווים שאכפוף את 10 צווארי למענם," אמרה האנפה בגאווה. בסופו של דבר, נֶאֱלָצָה האנפה להסתפק בחלזונות ובתולעים. דגים – משום סוג – כבר לא נראו במים, והגברת המפונקת הסתפקה במה שיש.